

Hvis man i dette Øjeblik skulde opgøre, hvor stort et Fond der maatte være, for at der — med et fremtidigt Tilskud af Statskassen paa 6 pCt. og et Tilskud fra Budene paa 5 pCt. — deraf kunde ydes det nødvendige Beløb til Pensionen og Enkepensionen for de nuværende Bude, da maatte Fondet være henved 4 Millioner Kroner. Det fornævnte af Staten gjorde Tilskud af ca. 450,000 Kr. haves imidlertid, saaledes at der altsaa vilde udkræves yderligere c. 3½ Mill. Kr.

Ved Overvejelse af dette Spørgsmaal er man imidlertid kommet til det Resultat, at det under disse Omstændigheder formentlig vil være ønskeligt at lade Budenes Bidrag gennem Postvæsenet indgaa i Statskassen og paa den anden Side lade denne afholde Udgifterne ved Pensioneringen. Man kunde da tænke sig Pensionernes Udredelse af Statskassen ordnet paa en af følgende 2 Maader, enten saaledes, at Pensionsbyrden for Postvæsenet fordeles ligelig over Aarene, eller saaledes, at den først kommer til Udbetaling af Statskassen gennem Postvæsenet med det hvert Aar virkelig forfaldne Pensionsbeløb.

Valgte man den førstnævnte Ordning, skulde Postvæsenets Budget hvert Aar belastes med — foruden 6 pCt. af de til enhver Tid løbende Lønninger og Alderstillæg — en Række lige store aarlige Beløb, der tilsammen ækvivalerer den tidligere nævnte Sum af 3½ Mill. Kr. Naar der da ingen Grænse sættes for Længden af det Aaremaal, hvori denne Række Udbetalinger skal finde Sted, vil den aarlige Rate udgøre et Aars Rente af Summen eller med en Rente af 3½ pCt. ca. 123,000 Kr. aarlig.

Vælges den her foreslaaede Ordning, bliver det Beløb, Postvæsenet aarlig skal udrede, den virkelige Sum af de forfaldne Pensioner, hvilken Udgift vil blive jævnt stigende for antagelig om 30—40 Aar at naa det derefter normale Beløb.

Udgifterne ved Gennemførelsen af Pensioneringen ville selvfølgelig ikke blive formidskede ved sidstnævnte Ordning.

Med Hensyn til hvorledes Fordelingen af Postvæsenets Bidrag vil stille sig Aar for Aar, naar Ordningen bliver saaledes, at Postvæsenet først yder Tilskud, naar det aarlige Beløb af Budenes egne Bidrag ikke er tilstrækkeligt til Udredelsen af de løbende Pensioner, og derefter kun med saa meget, at de løbende Pensioner kunne dækkes ved Postvæsenets Tilskud i Forbindelse med Budenes egne Bidrag, vil der

efter Beregnerens Erklæring ikke kunne gives helt fyldestgørende Oplysninger.

Selv om nemlig de Forudsætninger med Hensyn til Dødelighed og Invaliditet, som ere tagne i Betragtning ved de ovennævnte Beregninger, i det hele og store vise sig at stemme med de virkelig indtræffende Forhold, saa at det samlede Resultat for en lang Aarrække, hvor Afvigelse til begge Sider kan ophæve hinanden, slaaer til, kan man ikke vente nogen god Overensstemmelse mellem Beregning og Virkelighed, naar de samme Forudsætninger anvendes paa enkelte Aar. Og endelig maatte der, hvad der vanskelig vilde kunne ske, tages Forbehold med Hensyn til Landpostvæsenets fremtidige Udvikling, idet en Forøgelse af Budenes Antal ved Nyansættelse af flere bidragydende Bude medfører, at Postvæsenets Bidrag kan udskydes længere.

Angaaende Størrelsen af Postvæsenets aarlige Bidrag til Pensioneringen, naar Fordelingen sker som anført, vil det derfor kun efter et rent Skøn kunne oplyses, at Bidraget vil vokse Aar for Aar, indtil det om 30—40 Aar vil naa en Størrelse af højst 20 pCt. af Budenes samlede Aarsindtægt og saaledes, dersom denne har den samme Størrelse som Budenes nuværende samlede Aarsindtægt, komme til at udgøre et Beløb af antagelig 4 à 500,000 Kr. aarlig, efter Postvæsenets Formening derefter med nogen nedadgaaende Tendens som Følge af strengere Fordringer ved Landpostbudenes Antagelse. Denne Ordning vil altsaa medføre, at Stigningen i de aarlige Udgifter vil ske gradvis og efterhaanden samtidig med, at der erfaringsmæssigt ogsaa kan ventes at ville blive Stigning i Postvæsenets aarlige Indtægt.

Til Fordel for at vælge den her foreslaaede Fremgangsmaade taler endvidere, at man da vil faa Landpostbudenes Pensionering ordnet paa samme Maade som Statsbanefunktionærernes, og Statsbanerens Pensionsvæsen maa siges at være et nærliggende Forbillede, idet der ogsaa for Statsbanefunktionærernes Vedkommende finder en Indeholdelse Sted af 5 pCt. i deres Lønninger til deres Pensionering. Dernæst vilde pensionerede Landpostbude og Enker efter Landpostbude formentlig ellers komme til at hæve deres Pensioner ved Amtstuerne og Toldkasserne, ligesom det er Tilfældet med andre Pensionsnydende, og dette vilde være mindre heldigt, fordi Landpostbudene og deres Enker i Reglen bo paa Landet og saaledes kunne faa Vanskeligheder og Rejseudgifter ved at